

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.418/2021/4.

A felperes: felperes, felperes címe.

A felperes képviselője: Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

Az alperes: I.r. alperes, I.r. alperes címe, I. rendű,

II.r. alperes, II. rendű alperes címe, II. rendű

Az alperes képviselője: dr. Tálosi Adrienn ügyvéd, ügyvéd címe, aki az I. és II. rendű alperest képviseli

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 18.P.20.367/2021/9.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 11.430 (tizenegyezer-négyszázharminc) forint perköltséget és az államnak – az állami adóhatóság felhívására, az abban megjelölt módon, határidőben és számlára – 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés szempontjából releváns tényállás szerint az I. rendű alperes által szerkesztett és a II. rendű alperes által kiadott portál internetes sajtótermékben 2021. január 21-én „cikk címe” címmel cikk jelent meg, amely a következő szövegrészletet is tartalmazta:

[2] „A felperes Ifjúsági Tagozata a napokban közzétett kereszténygyalázó poszt miatt ultimátumszerű levélben követelte a párt kommunikációs igazgatójának azonnali eltávolítását – írta meg a hetilap. Mint ismert, személyl az egyik fő felelőse annak, hogy a felperes kommunikációja mára, ahogy sokan mondják, balról előzi a baloldali pártokét. Hihetetlen, de közvetve még mindig személy2 miatt marakodnak a felperesban”.

[3] A felperes keresete az alperesnek az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére és a perköltség megfizetésére kötelezésre irányult:

[4] „A 2021. január 21-én »cikk címe« címmel megjelent cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy a felperes Ifjúsági Tagozata levélben követelte a pártvezetéstől a párt kommunikációs igazgatójának azonnali eltávolítását”.

[5] A közzététel módját úgy határozta meg, hogy az portál portálon a kezdőoldalon 24 órán keresztül önálló hírként jelenjen meg a címet magában foglaló helyreigazításra utalás,

az eredetivel azonos helyen és betűszedéssel akként, hogy a cikk legyen linkelhető, a közlemény pedig a cikk címe alatt, annak szövege előtt, a honlapon megtalálhatóság idején, de legalább harminc napig legyen olvasható.

[6] A kereset ténybeli alapjaként adta elő, hogy az ifjúsági tagozat semmilyen módon nem követelte a kommunikációs igazgató lemondását. A közlés valótlan tényállítás híresztelésének minősül, mert a cikk leadjében szerepel, hogy a kijelentést a szerző a hetilap című hetilap internetes kiadásában megjelent írásra alapította. Kérte a közlemény főoldalon 24 óráig történő elérhetőségének biztosítását arra való hivatkozással, hogy a sajtó-helyreigazítás akkor tölti be társadalmi rendeltetését, ha a helyreigazításról az eredeti, kifogásolt tartalomról tudomást szerző személyi kör lehető legnagyobb része értesül.

[7] Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták. Megítélésük szerint a kifogásolt közlés valós tényállítás, amely alapján sajtó-helyreigazításnak nincs helye. Kifejtették, hogy a helyreigazítás felperes által kért módja sérti a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (2) bekezdését, mivel túlterjeszkedik azon a törvényi fordulat, hogy a helyreigazítást „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben” kell közzétenni. A főoldalon a cikk címe legfeljebb néhány óra időtartamban jelent meg. Ezért a felperes kérelme nem áll összhangban a jogszabályi követelményekkel.

[8] Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett portál internetes sajtótermékben önálló hírként a főoldaltól 24 órán keresztül a „Helyreigazítás «cikk címe» című cikk miatt” címről elérhetően, továbbá mindaddig, amíg a cikk is elérhető, de legalább 30 napig „cikk címe” című cikk címe alatt, a szöveg felett tegye közzé a következő közleményt:

[9] „Helyreigazítás

[10] A 2021. január 21-én megjelent »cikk címe« című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy a felperes Ifjúsági Tagozata levélben követelte a pártvezetéstől a párt kommunikációs igazgatójának azonnali eltávolítását”.

[11] A II. rendű alperest a felperes javára 60.960 forint perköltség, az állam javára 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[12] A jogvita eldöntésénél releváns jogszabályok között idézte az Smtv. 12. § (1)-(2) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1)-(2) bekezdését és a 496. § (1) bekezdését.

[13] Az érdemi védekezések ismeretében bizonyításra nem szoruló tényként értékelte, hogy a felperest érintő sérelmezett közlés tényállítás. Megállapította, hogy az alperesek a 4-I. sorszámú végzésében szereplő tájékoztatás ellenére a tény valóságának bizonyítását nem indítványozták, bizonyítékot nem terjesztettek elő. Ennek következményeként az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest helyreigazítás közzétételére kötelezte. A közzététel módját a kereset szerint határozta meg.

[14] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, a kereseti illeték viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

[15] Az elsőfokú ítélet ellen az I. és II. rendű alperesek fellebbeztek.

[16] Együtt előterjesztett jogorvoslati kérelmük az elsőfokú ítélet megváltoztatását, elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a közlemény főoldalon való közzététele időtartamának mérséklését célozta. Perköltségigényt is érvényesítettek.

[17] A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjai szerint jelölték meg.

[18] A fellebbezés jogi indokolásában arra hivatkoztak, hogy a döntés sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, mert az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben a kifogásolt közlés nem tartalmaz valótlan tényállítást.

[19] A helyreigazítás közzétételének módja sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mivel túlterjeszkedik azon törvényi fordulaton, hogy a helyreigazítást „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben” kell közzétenni. Nyilvánvaló, hogy a közlemény 24 óra időtartamban történő közzététele nincs összhangban az idézett jogszabályi rendelkezéssel, hiszen a főoldalon a cikkek címei legfeljebb néhány óra időtartamban jelennek meg.

[20] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a II. rendű alperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezésére irányult.

[21] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben nem hozott döntést, és a per érdemét tekintve sajtó-helyreigazítási perben ez egyébként is kizárt. A Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontjára alapítani felülbírálati jogkört nem lehet.

[22] A sérelmezett kijelentéssel kapcsolatos bizonyítást az alperesek meg sem kísérelték, ezért a levont jogkövetkezmény jogszabályt sem sért. A helyreigazításra utalás főoldalon, 24 órán keresztül elérhetőségét az indokolja, hogy a sajtó-helyreigazítás a társadalmi rendeltetését csak akkor töltheti be, ha a helyreigazításról az eredeti, kifogásolt tartalomról tudomást szerző személyi kör lehető legszélesebb része értesül. Az internetes portálok esetében ez akkor érhető el, ha a helyreigazítás a kezdőoldalon 24 órai időtartamban is megjelenik, mivel akik egy hírportálról tájékozódnak, vélelmezhetően ezt napi rendszerességgel teszik, azaz 24 óra alatt legalább egyszer a kezdőoldalt áttanulmányozzák. Így tehát az elsőfokú bíróság ítélete a közzététel módjának meghatározása körében sem jogszabálysértő.

[23] A fellebbezések alaptalanok.

[24] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a PK 14. számú állásfoglalás értelmében a sajtóközlemény vitatott tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. A perben a felek egyike sem hivatkozott arra, hogy a cikkben sérelmezett közlések nem tényállításnak, illetve híresztelésnek, hanem értékítéletnek tekintendők. Nem volt vita közöttük a tekintetben sem, hogy melyiküket terheli a híresztelt tényállítás valóságának bizonyítása. A perben vitás tény, vagyis, hogy a felperes Ifjúsági Tagozata levélben követelte a pártvezetéstől a párt kommunikációs igazgatójának azonnali eltávolítását, az alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, ők azonban fellebbezésükben csak kinyilvánították, hogy e tényállítás valótlanásával kapcsolatban az elsőfokú bíróság döntése jogszabályt sért, a fellebbezést semmilyen módon nem indokolták meg.

[25] A fellebbezési kérelemben a támadott elsőfokú ítélet jogszabálysértő voltát kell előadni, oly módon, hogy a másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkör elvégezhető legyen. Nem alkalmas azonban érdemi felülbírálatra az a fellebbezési kérelem, amely nem tartalmazza a felülbírálat tárgyát, azaz az arra vonatkozó érvelést, hogy az elsőfokú döntés miért jogszabálysértő. A jogorvoslati kérelem által helyesnek tartott jogi álláspont érveit az elsőfokú ítélet indokolásával kell ütköztetni. Az alperesek fellebbezési kérelmükben sem a fenti törvényi szempontokat nem vették figyelembe, sem az elsőfokú ítéletben szereplő jogi minősítéssel (valótlan tény híresztelése) kapcsolatban kifejtett indokokat. Ehhez képest az elsőfokú bíróság a bizonyítási érdek és a bizonyítási teher szabályait ismertette, majd érdemi határozatában a kereset alaptalanságának okait, valamint ennek indokait a kellő részletességgel kifejtette. A fellebbezők azonban nem jelölték meg, hogy az ítéletben feltüntetett indokokra tekintettel milyen okból állítják továbbra is a jogszabálysértést, így a Fővárosi Ítéltábla ezt a hivatkozást érdemben nem vizsgálhatta.

[26] Az elsőfokú bíróság a bizonyítás elmulasztásának jogkövetkezményeként okszerű és helytálló mérlegeléssel jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek az őket terhelő bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget, csupán állították, de nem támasztották alá a sajtóközleményben foglalt tényállítás valóságát.

[27] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak a helyreigazítás módjával kapcsolatos rendelkezésével és annak meggyőző indokaival is. A közzététel időtartamára vonatkozó meghatározást alaptalanul sérelmezték az alperesek. Az Smtv. 12. § (2) bekezdését nem úgy kell értelmezni, hogy a „hasznló módon és terjedelemben” fordulat második eleme nem haladhatja meg a helyreigazított közlemény elérhetőségének időtartamát. Az ítélkezési gyakorlat az olvasói szokásokra figyelemmel alakította ki az egy napi tartamra szóló kötelezést, feltételezve, hogy 24 óra alatt hozzávetőleg minden, a honlapot látogató felhasználó ismét áttekinti a hírfolyamot és így nagy valószínűséggel nem kerüli el a figyelmét a helyreigazítás, így e jogintézmény betöltheti célját. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet ebben a részében sem találta jogszabálysértőnek, és valamennyi fellebbezés alaptalanságára figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] A kifejtett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta. A pervesztes alperesek közül a perköltség tekintetében teljesítőképes II. rendű alperest terheli a felperes jogi képviselőjének járó munkadíj és a fellebbezési illeték összege.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelme mellékleteként költségjegyzéket csatolt, amelyen a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerinti, 9.000 forint + áfa összeget tüntetett fel, a másodfokú bíróság ennek megfelelően állapította meg a felperesnek járó ügyvédi munkadíj összegét. A le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a II. rendű alperest a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2021. szeptember 21.

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Helga s.k.
előadó bíró

dr. Tóth Gabriella s.k.
bíró